

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 12T/102/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720010400
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kovačínová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:3720010400.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici, samosudkyňou JUDr. Luciou Kovačínovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.09.2021, trestnej veci obžalovaného E. U., nar. XX.XX.XXXX R. Q., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák., s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zák., takto

rozhodol:

obžalovaný E. U. Z. S. Ň. Á. P. , nar. XX.XX.XXXX R. Q., trvale bytom E. Q., t. č. Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Žilina,

je vinný, že

dňa 20.09.2019, v čase okolo 21.05 hod., v H., F. K. Z. E., pri bytovom dome č. XXXX/XX, po tom, ako zistil, že poškodený G. I. mu predal za sumu 20,- Eur, zatavenú striekačku s obsahom kryštálov himalájskej soli, vydávajúc obsah striekačky za pervitín, vytiahol na poškodeného G. I. nôž, o dĺžke čepele asi 14 cm, ktorý držal v pravej ruke, týmto sa zahnal dvakrát do oblasti brucha poškodeného G. I., ktorý úskokom vzad sa vyhol zasiahnutiu nožom, po čom sa poškodený G. I. snažil obžalovaného E. U. uklidniť, kedy obžalovaný E. U. žiadal od poškodeného G. I. sumu 50,- Eur, ktoré však poškodený G. I. pri sebe nemal a obžalovanému E. U. uviedol, že si ich požičia od kamaráta E. U., pričom na parkovisku pri bytovom dome č. XXXX/XX F. F. J. R. H., kam sa presunuli pešo, sa mu nepodarilo po telefonickom kontaktovaní E.Š. U. od neho zabezpečiť finančné prostriedky, po čom poškodený G. I. uviedol obžalovanému E. U., že bude musieť ísť pre peniaze k sebe domov, po čom obžalovaný E. U. znervóznel a následne sa spoločne presúvali pešo k bydlisku poškodeného, počas čoho poškodený G. I. zatelefonoval svojej matke S. I., ktorej uviedol, že potrebuje 50,- Eur, bez bližšej špecifikácie tejto svojej potreby, a po príchode do miesta bydliska poškodeného G. I. pred bytový dom Č.. XXXX/XX F. K. H. R. H., v čase asi o 21.30 hod., si obžalovaný E. U. sadol na lavičku nachádzajúcu sa pred hlavným vchodom do bytového domu a držiac nôž v pravej ruke poškodenému G. I., povedal, aby mu dal do zálohy mobilný telefón zn. iPhone 8 Plus, 64GB, Space Gray, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý u neho videl, s čím však poškodený G. I. nesúhlasil, na čo obžalovaný E. U. vykrikol, aby mu dal uvedený telefón, inak ho dopichá, napriahol pravú ruku s nožom v smere k hrudníku poškodeného G. I., po čom mu poškodený G. I. z obavy osvoj život a zdravie predmetný telefón odovzdal a vošiel do priestorov obytného domu, po čom obžalovaný E. U., zobral mobilný telefón a z miesta činu odišiel, pričom týmto konaním poškodenému G. I., nespôsobil žiadne zranenie a poškodenej S.Q. I., spôsobil zmocnením sa mobilného telefónu zn. iPhone 8 Plus, 64 GB, Space Gray, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, škodu vo výške 389,35 Eur,

t e d a

proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

t ý m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák., s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zák. a

odsudzuje sa za to

podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 8 (slovom: osem) rokov a 8 (slovom: osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por., je obžalovaný povinný nahradiť škodu poškodenej S. I., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. H., H. XXXX/XX, vo výške 389,35 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica podal na obžalovaného obžalobu pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodených G. I. a S.Á. I., svedkov E. U., E. R., Q. E., oboznámením zápisníc o previerke na mieste, o rekognícii, fotodokumentácie z kamerového záznamu, zvukovej nahrávky, výstupov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, odborného vyjadrenia, znaleckého posudku E.. J. P. a ďalšieho obsahu spisu.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel, o tento sa ani nepokúsil, všetko si to vymyslel poškodený, uviedol, že poškodený kontaktoval jeho bývalú priateľku E. cez sociálnu sieť, či si od neho nechce kúpiť drogy a že ak by mala záujem, nech si pre ne príde do H.. Spočiatku s týmto nesúhlasil, avšak po tom ako mu E. zobrala 20,- € a požiadala ho, aby išiel s ňou, išli taxíkom do H.. Poukázal na to, že išli čiernym Superbom, nie na starej zelenej Octavii ako uvádzal poškodený. Keď prišli do H., poškodený si sadol na zadné sedadlo, tú drogu mal pri sebe, hral sa s ňou, ale povedal, že treba ísť do voľajakej dediny, že droga je kamaráta, neskôr sa dozvedel, že U., a že kamarát má pokazené auto. Keď tam prišli, poškodený zašiel za nejaký krík, keď sa vrátil a sadol si do auta, už obžalovaný videl, že v rukách má niečo iné, už tam bol z nej odobraté. Keď dorazili naspäť do H., požiadal poškodený najskôr E., aby išla s ním, ale ona odmietla, preto išiel obžalovaný, pričom asi 20 m od taxíka obžalovaný dal poškodenému 20,- € a poškodený mu odovzdal striekačku. Poškodený v tej chvíli začal utekať a vtedy pochopil, že v striekačke nie je droga, preto začal utekať za ním. Dobehol ho pri nejakom činžiaku so slovami, že to je pičovina čo mu dal a nech mu vráti 20,- €. Poškodený na to uviedol, že to nie je možné, ale že teda pôjdu vybaviť nové drogy ku kamarátovi, čím myslel U.. Od domu poškodeného, pretože ho dobehol pri jeho dome, tak išli k U., poškodený sa dostal do jeho bytovky, nevie ako, asi boli otvorené dvere, búchal na jeho dvere, ale U. neotváral. Cesta k U. im trvala cca 15 min., on pri sebe žiadny nôž nemal, poškodeného slušne poprosil o tých 20,- €. Keď sa poškodený nedobúchal U., vyšli pred panelák a poškodený mu dal 20,- € s tým, že sa nemá na neho hnevať, vtedy poškodeného požiadal, aby ho odprevadil k autu, pretože nevedel kde sa nachádza, keď prišli k taxíku, zistili, že majú prázdnu nádrž, na čo sa poškodený sám ponúkol, že má ísť obžalovaný s ním, že im dá 30,- € na benzín. Keď išli k poškodenému, tento začal cestou skákať zo strany na stranu, opakoval, že jeho matka ho zabije, vyhodí ho z domu, keď sa to dozvie. Obžalovaný sa poškodeného spýtal prečo by sa to mala dozvedieť, že keď nechce, nech mu tie peniaze nedáva, na čo poškodený uviedol, že mu dá 50,- €. Keď dorazili k baraku poškodeného, obžalovaný si sadol na lavičku asi 10 metrov od vchodu, poškodený už otváral vchodové dvere, keď sa ho obžalovaný spýtal, akú má záruku, že sa vráti, na čo poškodený sa vrátil a položil na lavičku telefón, jednalo sa o iPhone, ktorý bol poškodený. Obžalovaný ho čakal 15 min., aj viac, videl aj niekoho na balkóne, ale keď poškodený nechodil, zobral telefón a šiel naspäť do auta. E. povedal, že poškodený ich ojedal a nechal mu telefón, pričom telefón podal E., nech mu ho vráti alebo čo.

Obžalovaný tvrdil, že všetko to vykonštruoval poškodený len preto, že sa mu nepodarilo ich oklamať a pripraviť o 20,- € a využil na to drogovu závislú E.. Skutočnosť, že si to poškodený vymyslel preukazuje

to, že poškodený uviedol, že nemá rád feťákov a treba im dať príučku feťákom zasratým prefetovaným. Poukázal tiež na to, že sám poškodený priznal, že máva výpadky pamäte a tiež na nedôveryhodnosť svedkyne E., ktorej táto skutočnosť bola dokázaná aj na Okresnom súde Trenčín. Tiež vyšetrovateľ mu uviedol, že najradšej by trestné stíhanie zastavil, pretože poškodenému neverí.

Prokurátorka poukázala na rozpor vo výpovedi z prípravného konania zo dňa 10.03.2020, podľa ktorej nevyplýva, že pri dome poškodeného bol v daný deň až dvakrát, avšak na hlavnom pojednávaní to uviedol, na čo obžalovaný tvrdil, že keď poškodeného dobehol pri nejakom činžiaku, nevedel, že to je jeho barak, až keď si prečítal výpoveď poškodeného vypovedal tak ako na hlavnom pojednávaní. Následne uviedol, že až keď na to miesto prišli druhýkrát, pochopil, že poškodený tam býva. Na ďalšiu otázku prokurátorky uviedol, že nevie kde presne sa v H. pohybovali, on to tam vôbec nepozná, peniaze, ktoré mu E. zobrala ešte v Q. mu vrátila a tie dal poškodenému. Prokurátorka ďalej poukázala na ďalší rozpor vo výpovedi z prípravného konania zo dňa 10.03.2020, keď obžalovaný uvádzal, že po tom ako zistil, že ho poškodený oklamal, poškodený začal besniť, nechcel mu dať tých 20,- €, zvonil asi 2, 3 ľuďom na bytovkách a keď mu nikto neotváral, vrátili sa k autu, potom išli k bytovke poškodeného, kde mu dal poškodený tých 20,- €, obžalovaný na to uviedol, že on tak nevypovedal, vyšetrovateľ to asi zle napísal, poškodený mu 20,- € vrátil keď išli od U.. Na otázku prečo požadoval od poškodeného záruku, keď sa mal poškodený dobrovoľne ponúknuť, že mu dá na benzín obžalovaný uviedol, že poškodený už začal šaškovať, že ho matka vyhodí z domu, zasa mu bláznil hlavu. Keby poškodený chcel, skočí do vchodu a zavrie, pretože už mal vchodové dvere otvorené, ale sám od nich odbehol a položil vedľa neho ten telefón. Telefón potom zobral z lavičky preto, že keby ho tam nechal a vzal by ho niekto iný, tak či tak by to bolo na neho. Telefón dal E., nech ho poškodenému vráti a keď si poškodený zhruba po dvoch týždňoch preň neprišiel, E. ho predala na náhradné diely a kúpila si za to stravu. On ho určite za fet nevymenil, pretože vtedy nefetoval.

On žiadny nožík pri sebe nemal, nikdy nožík pri sebe nenosí, preukazujú to aj kamerové záznamy, nikdy lovecký nôž nevladil, a teda existencia nožika je vymyslená. Taktiež E. nezakazoval ísť na výsluch, iba ju prosil, aby povedala pravdu po tom ako čítal jej výpoveď a zistil, že strašne klamala.

Pokiaľ ide o SMS správu, v ktorej sa uvádza „dones mi kilo, ty skurvenec, roztrhám ti na cimprcamp papuľu“, obžalovaný uviedol, že hoci v prípravnom konaní uvádzal, že táto nebola od neho, k tejto sa priznáva, túto správu poslal on poškodenému, pretože poškodený mu napísal, že mu má vrátiť telefón a že je skurvysyn, čo ho nahnevalo.

Na otázku obhajcu obžalovaný uviedol, že v daný deň mal oblečené tepláky a bielu mikinu bez vačkov, bez všetkého, nemal so sebou žiadne veci, akurát mal okolo prsta omotaný kľúč od garáže, nôž by ani nemal kde schovať.

Poškodený G. I. uviedol, že od skutku prešla dlhá doba a on už presne nevie čo a ako sa stalo, nemyslel totiž na to. E. kontaktoval cez sociálnu sieť, písal si s ňou, chcel jej dať ponaučenie, aby už nefetovala. E. s obžalovaným prišli do H., keď vystúpili z auta, povedal im, že to má schované, a tak sa previezli do F., potom naspäť do H., kde im to predal. Predal im soľ za 20,- €, obžalovaný zistil, že to nie je ono a povedal mu niečo, že odrbávať ma nebudeš, potom sa obžalovaný k nemu približoval, to už si ale presne nepamätá, potom sa prechádzali po meste, on vyvolával svojim kamarátom, ani jeden ho však nebral. Potom prišli k jeho paneláku, kde mu obžalovaný vzal telefón do záruky, že ho pichne alebo niečo také, ak mu ho nedá. On išiel hore a vzápätí keď prišli dole, obžalovaný tam už nebol. Uviedol, že on obžalovanému túto vinu odpustil.

Na otázky prokurátorky uviedol, že E. kontaktoval cez Facebook, vedel, že je feťáčka a chcel jej dať ponaučenie, že si zaplatí, ale drogu nedostane. Následne sa stretli na parkovisku v H., prišla tam E. s obžalovaným a ešte s niekým na aute. On mal akože drogu v zatavených striekačkách, ale bola tam soľ, povedal im, že to má schované a tak k nim nastúpil do auta a previezli sa do F.. Potom sa autom previezli naspäť, išli s obžalovaným peši, keď mu akože drogu podal, bolo to kúsok od jeho baráku. On išiel domov a obžalovaný ho vtedy dobehol, začal kričať, aby stál, bol nasratý a kričal na neho, že ojbávať ma nebudeš a nejakým predmetom, nevedel či to bol nožík alebo čo, sa na neho ohnal, on však uskočil. Na otázku v ktorej ruke mal nôž a kam smeroval poškodený uviedol, že si nepamätá v ktorej ruke mal nôž a mieril asi na telo, brucho alebo tak. Ďalej to potom prebiehalo tak, že sa začali prechádzať po meste, on obžalovanému povedal, že mu poskytne nejakú sumu na benzín, asi 50,- €, presne si nepamätá. Najskôr volal U., potom mame. Keď prišli k jeho bytovke, povedal obžalovanému, nech ho počká na lavičke, že ide hore po peniaze a obžalovaný mu na to povedal, aby mu dal telefón do zálohy, potom tam bol nejaký výkrik, a tak obžalovanému telefón dal. Keď prišiel domov, povedal mame, že potrebuje 50,- €, ona najskôr, že mu ich nedá, avšak keď povedal, že má telefón v zálohe, sama išla dole. Obžalovaný tam však už nebol, pričom on medzitým zavolať policajtov. Na otázku prokurátorky, či

pred bytovým domom mal obžalovaný pri sebe nejakú zbraň, poškodený uviedol, že no jasné, nožík, tento nepoužil. Prokurátorka následne konfrontovala poškodeného s výpoveďou z prípravného konania zo dňa 21.09.2019, kedy poškodený uviedol, že obžalovaný mu mal povedať „daj mi ten telefón, inak ťa dopichám“, na čo poškodený uviedol, že to tak bolo. Na otázku, prečo nezavolať pomoc uviedol, že sa bál, že sa mu niečo stane. Čo sa stalo s telefónom nevie, niečo mu vyšetrovateľ hovoril, že sa predal. Vlastníkom telefónu bola mama.

Na otázku obhajcu uviedol, že si nepremyslel dôsledky toho, čo by sa stalo, keby tú drogu naozaj užili, avšak tam bolo jasne vidieť, že sa jedná len o soľ.

Na otázku samosudkyne a obžalovaného uviedol, že obžalovaný a E. prišli na zelenej Octavii.

Poškodená S. I., matka G. I. uviedla, že niekedy v lete 2019 v podvečerných hodinách bola doma, syna vtedy kontrolovala kde je, na čo jej on uviedol, že príde domov. Asi po 15 - 20 minútach jej syn volal, že musí ísť domov, že chce peniaze, keď sa ho pýtala na čo, on povedal len že potrebuje 50,- €. Keď následne syn prišiel domov, bol v hroznom stave, vyplašený, vystresovaný, mal v ruke bundu a kričal, nech mu dá peniaze, že ho niekto napadol nožom, že mu zobral telefón, nejaký feťák. Ona nechápala ako niekto niečo také môže a chcela si to ísť vybaviť sama, keďže sa jednalo o jej telefón, že dá tomu človeku 50,- €, na čo ju syn prosil nech tam nejde, že je ozbrojený, že mu kládol nôž na brucho alebo na krk, toto už ona nevie. Ona sa aj išla pozrieť na balkón, videla niekoho na lavičke, fajčil cigaretu, povedala, že teda pôjde dole, syn ju odhovárал a poprosil ju, aby mu dala telefón, že zavolá policajtov. Keď prišla pred vchod, už tam nikto nebol, rovnako ako telefón. Jej syn bol vtedy strašne vyplašený, takého ho nikdy nevidela. Nevedela si vysvetliť ako synovi niekto len tak mohol zobrať telefón, je boxerista, nebojí sa ľudí, ale syn jej hovoril, že sa nedalo, lebo ten pán mal pri sebe nôž.

Na otázku prokurátorky uviedla, že so synom bola iba tú chvíľku, vtedy jej syn povedal iba to, čo uvádzala, že nejaký feťák mu zobral telefón, že mal nôž, medzitým ako išla dole zavolať syn policajtov a potom išiel na výsluch, kde bol do rána alebo do noci. Pokiaľ ide o telefón, vie iba že sa jednalo o iPhone nejaký novší typ.

Na otázky obhajcu uviedla, že jej syn bol vždy proti drogám, nemal rád feťákov, či sa to ale nejako prejavovalo v jeho konaní sa nevie vyjadriť. Telefón kúpila synovi k narodeninám, ona ho nepoužívala, nesledovala, či bol rozbitý alebo nie, fungoval. Na otázku ako sa prejavuje to, že jej syn sa nebojí uviedla, že si to vždy vedel vydiskutovať a nechápala, že ak má silu, je boxerista, prečo si nechal zobrať telefón, pričom syn jej uviedol, že sa nedalo, že sa bál. Už v tom telefóne mal strach a bol vyplašený.

Pokiaľ obžalovaný poukazoval na to, že poškodený bol vystresovaný, pretože sa bál, že ho matka vyhodí z domu, keď sa dozvie, že predáva drogy, poškodená uviedla, že on bol skôr vyplašený, takého syna ešte nevidela, triasol sa, prosil ju, aby nešla dole, že je ozbrojený.

Svedok E. U. vypovedal, že s poškodeným G. I. sa pozná od malička, v daný deň mu poškodený telefonoval, on spal a nevie či poškodeného zrušil alebo ho nestihol zdvihnúť, druhý telefonát potom zdvihol, poškodený znel naliehavo, také ako strach to bolo, iba mu povedal, že niečo sa deje, nepovedal presne čo, že má ísť rýchlo pred jeho barak. On sa teda pobliekal, zavolať poškodenému, že teda príde, na čo poškodený povedal dobre, že ho čaká. K poškodenému mu to trvalo asi 7 minút, keď tam prišiel, už tam nikto nebol, poškodený už bol nedostupný. Vtedy zazvonil jeho mame, ktorá mu povedala čo sa stalo, zobrali krabicu od telefónu a išli s ňou na políciu. Uviedol, že postoj poškodeného k drogám je negatívny, nikdy ho nevidel niečo si dať a ani on sám nie je ich užívateľom.

Na otázky obhajcu uviedol, že s poškodeným spolu chodia trénovať, na kávu, nemá vedomosť o tom, že by poškodený predával drogy alebo by mal s nimi niečo spoločné. Taký telefonát ako mal vtedy od poškodeného nemal, nehovorí, že poškodený nikdy nechcel pomôcť ale nikdy to nebolo tak, že teraz si pohni, potrebujem rýchlo pomôcť.

Svedkyňa Q. E. uviedla, že s obžalovaným išli do H. pre nejaké veci, na základe toho, že jej napísal niekto, či nechce pervitín. Tam ich chceli oklamať, obžalovaný sa s tým človekom išiel prechádzať, meno toho človeka nevie. Obžalovaný sa potom vrátil s telefónom v ruke, aká to bola presne značka nevie, nevie ani čo sa s tým telefónom stalo.

Svedok E. R. vypovedal, že niekedy v druhej polovici roka 2019 ho kontaktoval poškodený I. s tým, že sa chce stretnúť ohľadne obžalovaného. Stretli sa v Q., kde mu poškodený uviedol, že má konflikt s obžalovaným, že obžalovaný mu je údajne dlžný telefón na základe toho, že poškodený mal od obžalovaného požičané peniaze a on mu ich nevracal. Obžalovaný navštívil poškodeného údajne v Púchove, kde sa dohodli, že mu poškodený musí vrátiť peniaze, poškodený to chcel odkladať, ale

potom sa dohodli, že poškodený pôjde pre tie peniaze domov, ale s tým, že aspoň nech obžalovanému dá niečo do zálohy, a tak mu nechal telefón. Poškodený peniaze zohnal až po nejakých dvoch, troch hodinách a keď sa vrátil, obžalovaný ani telefón tam už neboli. Poškodený prišiel vtedy s ďalšími dvoma chalanmi, kulturistami s tým, že to chcú obžalovanému vysvetliť po svojom, on to pochopil tak, že chcú obžalovaného zbiť. Poškodený mu tiež povedal, že pôjde obžalovaného udať, ale že si zisťoval, že keby ho udal len za krádež, dostane malý trest, a preto si vymyslí lúpež so zbraňou, za čo dostane veľký trest. Keď poškodený odišiel, on hneď kontaktoval obžalovaného, obžalovaný mu vtedy povedal, že poškodeného čakal na lavičke asi hodinu a keď poškodený nechodil, zobral sa a išiel preč. On obžalovaného tiež upozornil na to, že poškodený si na neho pôjde vymyslieť nejakú lúpež, aby bol pripravený.

Na rekognícii vykonanej dňa 21.09.2019 poškodený opoznal osobu obžalovaného E. U. ako osobu, ktorá sa mala dopustiť skutku uvedeného v obžalobe.

Z vykonanej previerky výpovede na mieste zo dňa 24.10.2019 vykonanej s poškodeným G. I. za účelom preukázania jeho tvrdení vyplynulo, že poškodený popísal skutočnosti, ktoré mali predchádzať trestnému činu, skutočnosti, za ktorých malo dôjsť k spáchaniu trestného činu a tiež samotný priebeh trestného činu, teda z praktického hľadiska mohlo dôjsť ku skutku takým spôsobom ako to poškodený v tejto zápisnici a tiež v zápisniciach o jeho výsluchu popísal.

Z Krajského riaditeľstva PZ v Trenčíne - operačného odbor boli zabezpečené písomné dokumenty a zvuková nahrávka vo veci oznámenej udalosti zo dňa 20.09.2019 v meste H., z ktorých vyplynulo, že poškodený dňa 20.09.2019 o 21.37 h vykonal telefonický hovor na tiesňovú linku „158“, kde oznámil, že v H. F. H. XXX/XX, ho čaká jeden muž pod vplyvom drog s nožom, ktorý ho vydiera, má jeho telefón a že ak mu nedonesie 50,-€, tak ho zabije nožom

Z odborného vyjadrenia spoločnosti D., J.S.Z., E. súd zistil, že hodnota mobilného telefónu iPhone 8Plus, 64GB, Space Gray, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX bola ustálená na sumu 389,35 €.

Z výstupov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke zabezpečených od spoločnosti Slovak Telekom, a. s., ktorá bola poskytovateľom telekomunikačných služieb užívateľovi telefónneho čísla XXXX XXX XXX za obdobie od 00.00 h (CET) dňa 20.09.2019 do 24.00 h (CET) dňa 20.09.2019 a od Spoločnosti 02 Slovakia, s.r.o., ktorá bola poskytovateľom telekomunikačných služieb užívateľovi telefónneho čísla XXXX XXX XXX za obdobie od 00.00 h (CET) dňa 20.09.2019 do 24.00 h (CET) dňa 20.09.2019. a z analýzy týchto zabezpečených údajov boli potvrdené skutočnosti o uskutočnených hovoroch poškodeného z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, zároveň jeho geolokácia v čase skutku, teda že sa nachádzal v centre mesta H.. Zároveň bola zistená geolokácia telefónneho čísla XXXX XXX XXX, ktorého užívateľom bol obžalovaný, ktorá okrem iného potvrdzuje, že sa mal v čase skutku nachádzať v centre mesta H..

Zo znaleckého posudku B. C. W., J.S.Z. č. 12/2020 súd zistil, že obžalovaný trpí trvalou duševnou poruchou, ktorou je u neho poruchou osobnosti ako výslednica disharmonického osobnostného vývoja, jeho osobnosť je abnormne, disharmonicky štruktúrovaná, jedná sa o zmiešanú poruchu osobnosti s rysmi afektemočnej lability, impulzivity, dissociality. U obžalovaného je možné identifikovať už od obdobia puberty prítomnosť postupne sa zväzňujúcich prejavov sociálne maladaptívneho správania sa, prejavom je najmä recidivujúca trestná činnosť s opakovanými pobytmi vo výkone trestu odňatia slobody. Z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť. Obžalovaný je závislý od pervitínu. Obžalovanému znalec neodporučil uloženie žiadneho ochranného liečenia, pretože obžalovaný to odmieta. Prognóza obžalovaného je vzhľadom na jeho osobnosť nepriaznivá.

Z prečítanej časti listu adresovaného obžalovanému F. Š. vyplynulo nasledovné: „Vidíš, nepočúval si ma, keď som ti hovorila, ja som ti chcela len a vždy dobre a ty to veľmi dobre vieš. Šak som videla ako sa k tebe chovala, ona to naschvál robila, chcela, aby si bol v base a ona užívať slobodu a podarilo sa jej to. Ja jej len prajem, aby ju chytili s drogami a aby ona bola v base, nech to pocíti všetko. Aj na ňu raz príde neboj. Ty už si s ňou daj pokoj, ona čo chcela, to dosiahla.“

Na základe takto vykonaného dokazovania súd ustálil skutkový stav tak ako je uvedené vo výroku. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že skutok tak ako je popísaný v obžalobe spáchal obžalovaný.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel, potvrdil síce viaceré skutočnosti uvádzané v obžalobe, teda že sa s poškodeným stretol, že poškodený im chcel predať falošnú drogu, aj že chodil s poškodeným po H.Ú., potvrdil aj to, že mobilný telefón vzal, poprel však, že by sa poškodenému nejako vyhrážal, poprel, že by mal akýkoľvek nožík a že by telefón vzal násilím.

Obžalovaný je však zo spáchania skutku usvedčovaný predovšetkým výpoveďou poškodeného G. I., ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní popísal ako ku skutku došlo, za akých okolností. Hoci svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že zo skutku si moc nepamätá, čo je na jednej strane pochopiteľné, vzhľadom na odstup času, avšak na druhej strane v rámci svojej spontánnej výpovede popísal ako obžalovaný so svedkyňou E. prišli do H., ako išli pre údajnú drogu do F. a keď obžalovaný zistil, že im predal soľ, povedal mu, že „odrbávať ma nebudeš“ a približoval sa k nemu, následne popísal ako išli k jeho paneláku, kde obžalovaný od neho žiadal do zálohy telefón, pričom mu povedal „že ho pichne alebo niečo také“. Poškodený tiež uviedol, že obžalovanému túto vinu odpustil, že on už na to nemyslí. Následne boli poškodenému zo strany prokurátorky kladené otázky typu - kde sa stretli, ako prebiehalo stretnutie, kam následne išli, ako došlo k odovzdaniu, ako to prebiehalo ďalej a ako sa správal obžalovaný. Na otázku prokurátorky ako sa správal obžalovaný poškodený uviedol, že na neho obžalovaný kričal „ojebávať ma nebudeš a nejakým predmetom, neviem či to bol nožík, sa ohnal na mňa a ja som uskočil“, pričom to isté zopakoval po tom ako prokurátorka ho vyzvala, aby to zopakoval, nakoľko nepočula. Až následne na konci výsluchu prokurátorka konfrontovala poškodeného s jeho výpoveďou z prípravného konania, kde uvádzal, že obžalovaný mu mal uviesť, aby mu dal telefón, inak ho dopichá, na čo poškodený uviedol, že to tak bolo. Výpoveď poškodeného je pritom podporená aj previerkou na mieste samom a tiež kamerovými záznamami, z ktorých vyplývajú skutočnosti, ktoré uvádzal poškodený a potvrdzujú, že sa skutok stal tak ako je uvedené v obžalobe. Taktiež poškodený v rámci vykonanej rekognície opoznal obžalovaného ako osobu, ktorá sa voči nemu dopustila trestného činu.

Výpoveď poškodeného je tiež podporená výpoveďou jeho matky S. I.Á., ktorá síce nie je priamym svedkom, avšak jednoznačne popísala stav svojho syna bezprostredne po skutku, keď uviedla, že bol vystresovaný, vyplašený, triasol sa, taktiež popísala ako jej syn bezprostredne po skutku uviedol, že mu niekto zobral telefón, že ten človek mal nôž a on sa nebránil, pretože sa bál. Rovnako svedok E. U. potvrdil, že poškodený počas telefonátu s ním bol naliehavý, mal strach. Pokiaľ ide o svedkyňu E., táto nebola priamym svedkom trestného činu, potvrdila však skutočnosti, že s obžalovaným do H. išli a obžalovaný po tom ako sa išiel s poškodeným prejsť, sa vrátil s mobilným telefónom.

Pokiaľ obžalovaný namietal výsluch poškodeného ako nezákonný dôkaz, súd má za to, že výsluch bol vedený zákonne, poškodený sa najskôr spontánne vyjadril ku skutku, resp. k tomu čo si z neho vzhľadom na odstup času pamätá, následne mu boli prokurátorkou kladené otázky (kde sa stretli, ako prebiehalo stretnutie, kam následne išli, ako došlo k odovzdaniu, ako to prebiehalo ďalej, ako sa správal obžalovaný), pričom tieto otázky nemožno hodnotiť ako sugestívne, či kapciózne. Rovnako súd nepovažoval za kapcióznou otázku, či poškodený mal strach, keďže poškodený mohol odpovedať kladne alebo záporne. Pokiaľ prokurátorka prečítala časť zápisnice o výsluchu poškodeného, takýto postup taktiež nemožno označiť ako protizákonný. Z ustanovení § 264 ods. 1, 2 Tr. por. a § 132 ods. 1 Tr. por. je zrejme, že svedok na hlavnom pojednávaní má najskôr sám súvisle vypovedať o skutočnostiach týkajúcich sa danej veci, o ktorých vie, alebo sa dozvedel a až následne v prípade rozporov v jeho výpovedi oproti výpovedi z prípravného konania je možné mu predložiť výpoveď z prípravného konania. Ak svedok na hlavnom pojednávaní uvedie, že si už presne nepamätá okolnosti, o ktorých má vypovedať, je potrebné ho vyzvať, aby napriek tomu uviedol súvislý popis dotknutých skutočností. Až potom môže byť na vysvetlenie rozporov oproti skoršej výpovedi svedka použitý postup predložením zápisnice o tejto výpovedi. Ďalej je z citovaných ustanovení zrejme, že sa svedkovi majú prečítať len tie časti zápisnice o skoršom výsluchu, ku ktorým sa má svedok vyjadriť a vysvetliť rozpory. Takýto postup musí zabezpečiť samosudca, a to aj v prípade, že výsluch vykonáva strana. Z uvedeného vyplýva, že vyššie uvedený postup pri výsluchu svedka - poškodeného bol nepochybne zachovaný, keď tento sa najskôr spontánne ku skutku vyjadril, neskôr mu boli prokurátorkou kladené doplňujúce otázky a na samý záver prokurátorka prečítala časť jeho výpovede z prípravného konania. Pokiaľ aj prokurátorka prečítala časť zápisnice bez predchádzajúceho súhlasu samosudkyne, takéto pochybenie nebolo takej intenzity, že by malo vplyv na použiteľnosť dôkazu.

Taktiež tvrdenie poškodeného ohľadne toho, že on obžalovanému „túto vinu odpustil“ neznamená, že by poprel, že obžalovaný sa skutku dopustil, naopak poškodený potvrdil len to, čo uvádzal počas celého výsluchu, že na skutok, nemyslel, nezaoberal sa ním a chcel ho vytesniť.

Rovnako neobstojí obhajoba obžalovaného, že poškodený na hlavnom pojednávaní údajne povedal, že nevedel, či obžalovaný má niečo v ruke až pokiaľ nebol ovplyvnený prokurátorkou, nakoľko poškodený v rámci svojej spontánnej výpovede najskôr uviedol, že obžalovaný povedal „že on ho pichne alebo niečo také“ a na doplňujúcu otázku prokurátorky ako sa obžalovaný správal, keď zistil, že v striekačke nie je droga uviedol: „kričal, že mňa ojbávať ma nebudeš a nejakým predmetom, neviem či nožík, sa ohnal na mňa a ja som uskočil“. Poškodený tak jednoznačne potvrdil, že obžalovaný mal pri sebe nôž. Obžalovaný síce tvrdil, že pri sebe nikdy žiadny nôž nenesil, súd však tomuto tvrdeniu neuveril, nakoľko to, že obžalovaný pri sebe nôž nosil potvrdila svedkyňa E. a tomuto tiež nasvedčuje fakt, že obžalovaný bol v roku 2016 postihnutý za priestupok, ktorého sa dopustil tak, že dňa 10.12.2016 prišiel do pohostinstva P. a mal pri sebe chladnú zbraň (nôž), rovnako aj niektoré z predchádzajúcich odsúdení mal spáchať s nožom. Súd pritom v samotnej výpovedi obžalovaného videl viaceré nezrovnalosti a rozpory, na ktoré poukazovala jednak prokurátorka, obžalovaný najskôr tvrdil, že pri paneláku poškodeného bol raz, následne, že tam bol dvakrát, čo si ale uvedomil až potom, tvrdil, že boli u U. pri dverách, čo však bolo vyvrátené samotným poškodeným aj svedkom U.S.Z.E., taktiež popieral výpoveď poškodeného ohľadne auta na ktorom prišli, pričom poškodený niekoľkokrát uviedol, že prišli na zelenej Octavii a obžalovaný na prvom pojednávaní tvrdil, že to bol čierny Superb, na ďalšom pojednávaní už tvrdil, že sa jednalo o Superb biely. Rovnako obžalovaný klamal ohľadne SMS adresovanej poškodenému, keď v prípravnom konaní poprel, že by túto SMS písal on a následne na hlavnom pojednávaní sa k tomuto priznal.

Pokiaľ ide o svedka R., súd vyhodnotil jeho výpoveď ako nedôveryhodnú. Pokiaľ svedok uvádzal okolnosti, o ktorých sa mal dozvedieť od poškodeného, na základe čoho prišiel obžalovaný do Púchova, že mu mal poškodený dlhovať nejaké peniaze, tieto sú v úplnom rozpore nielen s tým, čo uvádzal poškodený, svedkyňa Machatová, ale aj s tým, čo tvrdil sám obžalovaný. Taktiež to, že obžalovaný mal poškodeného čakať hodinu pred panelákom nezodpovedá tvrdeniam obžalovaného. Rovnako súd neuveril tvrdeniu svedka, že poškodený mu mal uviesť, že si vymyslí na obžalovaného lúpež, aby dostal vyšší trest, keďže poškodený trestné oznámenie podal hneď v ten deň ako ku skutku došlo (20.09.2019), trestné stíhanie pre zločin lúpeže bolo začaté hneď na druhý deň (21.09.2019) a rovnako v uvedený deň, teda 21.09.2019 o 11.20 h. bola vykonaná rekognícia, v rámci ktorej poškodený opoznal obžalovaného. Ohľadne listu od F. Š. súd uvádza, že takýto list žiadnym spôsobom nepreukazuje, že obžalovaný sa skutku nedopustil, jedná sa len o domnienky pisateľky o tom ako ho údajne E. chcela dostať do výkonu trestu.

Na základe uvedeného potom súd dospel k záveru, že skutok bol spáchaný tak ako je obžalovanému kladný za vinu, spáchanie skutku bolo preukázané predovšetkým výpoveďou poškodeného, ktorá výpoveď je podporená ďalšími dôkazmi (výpovede svedkov I., U., E., zápisnice o rekognícii, o previerke výpovede, kamerové záznamy a ďalšie listinné dôkazy), ktoré vzájomne korešpondujú a vzájomne sa dopĺňajú. Súd potom po právnej stránke konanie obžalovaného kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. a/ Tr. zák., teda že proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania. Obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, keď použil voči poškodenému hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa mobilného telefónu, pričom takýto skutok spáchal so zbraňou (nožom).

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prifažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prifažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Obžalovaný je t.č. vo výkone väzby, odkiaľ je hodnotený kladne. Obžalovaný bol doposiaľ trikrát priestupkovo postihnutý za priestupky rôzneho druhu. Súдне trestaný bol doposiaľ osemkrát, a to za rôznu trestnú činnosť (násilnú, majetkovú drogovú), naposledy rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/6/2018 zo dňa 13.3.2018 právoplatného dňa 26.04.2018 za prečin výtržníctva.

Súd u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený, poľahčujúcu okolnosť súd nezistil. Na základe uvedeného potom súd v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a trest ukladal v rozmedzí 8 rokov a 8 mesiacov až 12 rokov.

Pri výmere trestu súd prihliadol na účel trestu a na skutočnosť, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a súčasne má odradiť iných od páchania trestnej činnosti. Taktiež súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Je nepochybné, že obžalovaný je náchylný na páchanie trestnej činnosti, ani predchádzajúce niekoľkonásobné odsúdenia a ukladané nepodmienečné tresty a tiež ochranné liečenia nevedli k jeho náprave, navyiac zo znaleckého posudku jednoznačne vyplýva jeho negatívny osobnostný profil, a preto je potrebné a nevyhnutné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 8 mesiacov. Hoci sa jedná o trest na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, súd má za to, takýto trest je vzhľadom na osobu obžalovaného adekvátny a len takýmto trestom sa zabezpečí zákonom sledovaný účel trestu.

Súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Zároveň súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenej S. I. vo výške 389,35 € za mobilný telefón, ktorá škoda bola ustálená odborným vyjadrením spoločnosti D., J..S..Z...

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.